
Έγγραφο συνόδου

A9-0429/2023

11.12.2023

ΕΚΘΕΣΗ

σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων της Συνθήκης όσον αφορά τα εθνικά κοινοβούλια
(2023/2084(INI))

Επιτροπή Συνταγματικών Υποθέσεων

Εισηγητής: Paulo Rangel

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδα
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ – ΣΥΝΟΨΗ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΡΙΣΜΑΤΩΝ	3
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΟΝΤΟΤΗΤΕΣ Ή ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΚΑΤΕΘΕΣΑΝ ΤΙΣ ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΤΟΝ ΕΙΣΗΓΗΤΗ.....	8
ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ.....	9
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΣΤΗΝ ΑΡΜΟΔΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.....	20
ΤΕΛΙΚΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΜΕ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΚΛΗΣΗ ΣΤΗΝ ΑΡΜΟΔΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.....	21

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ – ΣΥΝΟΨΗ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΡΙΣΜΑΤΩΝ

Εισαγωγή

Δεκατέσσερα έτη μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, η Επιτροπή Συνταγματικών Υποθέσεων (AFCO) θεώρησε αναγκαία την εκπόνηση έκθεσης εφαρμογής ίδιας πρωτοβουλίας για την αξιολόγηση της εφαρμογής των διατάξεων της Συνθήκης σχετικά με τα εθνικά κοινοβούλια.

Στόχος της έκθεσης είναι να αξιολογηθεί η χρήση των υφιστάμενων μηχανισμών για τη συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων στην ευρωπαϊκή πολιτική διαδικασία και οι μελλοντικές προοπτικές της ανάπτυξής της. Με βάση την εν λόγω αξιολόγηση, στην έκθεση εξετάζονται στη συνέχεια πιθανές βελτιώσεις των μηχανισμών αυτών, προκειμένου τα εθνικά κοινοβούλια να έρθουν πιο κοντά στη συνολική διαδικασία ολοκλήρωσης. Λαμβάνει υπόψη τις συζητήσεις και τις συστάσεις που πραγματοποιήθηκαν μετά την έγκριση της προηγούμενης έκθεσης εφαρμογής, όπως η Διάσκεψη για το Μέλλον της Ευρώπης και η ειδική ομάδα «Επικουρικότητα και αναλογικότητα — "Κάνουμε λιγότερα με πιο αποδοτικό τρόπο"».

I. Το πρωταρχικό καθήκον των εθνικών κοινοβουλίων: έλεγχος της ευρωπαϊκής πολιτικής μέσω ανάθεσης σχετικής εντολής στις κυβερνήσεις τους, που εκπροσωπούνται στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο

Η Συνθήκη της Λισαβόνας έγινε γνωστή ως η συνθήκη των κοινοβουλίων, ακριβώς διότι αύξησε σημαντικά τις εξουσίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, αναγνωρίζοντας παράλληλα στα εθνικά κοινοβούλια τον δικό τους συνταγματικό ρόλο εντός του ευρωπαϊκού πλαισίου. Τα εθνικά κοινοβούλια απέκτησαν ουσιαστικό ρόλο στη διασφάλιση της δημοκρατικής νομιμότητας της Ένωσης, στην προώθηση του πλουραλισμού και της ποικιλομορφίας της και στη διασφάλιση της συνταγματικής λειτουργίας της.

Τα εθνικά κοινοβούλια θεωρούνται —τόσο από τους πολιτικούς παράγοντες στα διάφορα επίπεδα διακυβέρνησης όσο και από τους ερευνητές— ως σημαντικοί παράγοντες που συμβάλλουν στην ενίσχυση της δημοκρατικής βάσης του εγχειρήματος της ΕΕ. Ειδικότερα, η ενεργός συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων στις υποθέσεις της ΕΕ και ο ενισχυμένος έλεγχος των εθνικών κυβερνήσεων από τα εθνικά κοινοβούλια είναι καθοριστικής σημασίας για τη διασφάλιση της δημοκρατικής λογοδοσίας και της νομιμοποίησης του θεσμικού συστήματος της ΕΕ. Ωστόσο, παρά τη συμπερίληψη των εθνικών κοινοβουλίων στο κείμενο των Συνθηκών, η ικανότητά τους να ενεργούν σε ζητήματα της ΕΕ επιδέχεται βελτίωσης. Τα εθνικά κοινοβούλια είναι πρόθυμα να διαδραματίσουν πιο ενεργό ρόλο στις υποθέσεις της ΕΕ συμμετέχοντας πιο ενεργά στην ουσία των πολιτικών και της νομοθεσίας της ΕΕ και όχι μόνο σε θέματα επικουρικότητας. Οι συζητήσεις σχετικά με το αν θα δοθεί η δυνατότητα στα εθνικά κοινοβούλια να παρεμβαίνουν καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας λήψης αποφάσεων εντείνονται.

Η δημοκρατική λειτουργία των θεσμικών οργάνων συνεπάγεται την ικανότητα λογοδοσίας των υπευθύνων λήψης αποφάσεων. Στο πλαίσιο αυτό, το ευρωπαϊκό θεσμικό σύστημα έχει μια ιδιαιτερότητα: το Συμβούλιο της Ένωσης, ως συννομοθέτης, emπίπτει στη νομοθετική εξουσία, ωστόσο, ως θεσμικό όργανο αποτελούμενο από εθνικά εκτελεστικά όργανα, emπίπτει στην εκτελεστική εξουσία. Αυτός ο υβριδικός χαρακτήρας περιπλέκει τον πολιτικό

έλεγχου που μπορεί να ασκηθεί επ' αυτού, καθώς τα προνόμια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου είναι περιορισμένα. Στο πλαίσιο αυτό, τα εθνικά κοινοβούλια διαδραματίζουν ουσιαστικό ρόλο στη διασφάλιση της δημοκρατικής λειτουργίας της Ένωσης, χάρη στον έλεγχο που ασκούν επί της ευρωπαϊκής πολιτικής των εθνικών τους κυβερνήσεων, όπως ορίζεται στη Συνθήκη.

Ωστόσο, ο έλεγχος αυτός καθίσταται δυσχερής λόγω της έλλειψης διαφάνειας των εργασιών του Συμβουλίου, έλλειψη που, παρά ορισμένες βελτιώσεις, εξακολουθεί να αποτελεί τη συνήθη πρακτική. Η πρόσβαση στις πληροφορίες, η οποία αποτελεί προϋπόθεση για την άσκηση πολιτικού ελέγχου επί της εθνικής κυβέρνησης, αποτελεί φυσικά και προπάντων ζήτημα των εθνικών κανόνων και πρακτικών, οι οποίες διαφέρουν σημαντικά από το ένα κράτος μέλος στο άλλο. Ωστόσο, θα μπορούσαν να προωθηθούν κοινός ελάχιστοι κανόνες για να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη διαφάνεια όσον αφορά τις εργασίες του Συμβουλίου έναντι των εθνικών κοινοβουλίων. Ειδικότερα, η εν λόγω διαφάνεια θα πρέπει να ισχύει για τις εθνικές ψηφοφορίες στο Συμβούλιο, οι οποίες θα πρέπει να δημοσιεύονται, και κατά προτίμηση για τις συνόδους του Συμβουλίου, οι οποίες θα πρέπει στο μέλλον να είναι δημόσιες. Πράγματι, η παρακολούθηση της δράσης και των αποτελεσμάτων της ψηφοφορίας των κρατών μελών στο Συμβούλιο θα ήταν ο αποτελεσματικότερος τρόπος για τα εθνικά κοινοβούλια ώστε να ασκούν ορθό έλεγχο επί της ευρωπαϊκής πολιτικής των κυβερνήσεών τους.

II. Η συγκεκριμένη συνταγματική συνεισφορά των εθνικών κοινοβουλίων σε ευρωπαϊκό επίπεδο: η δημιουργία μιας ευρωπαϊκής πολιτικής σφαίρας

Ο λόγος για τον οποίο η Συνθήκη της Λισαβόνας ζητεί στενότερη σχέση μεταξύ των εθνικών κοινοβουλίων και των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων είναι ασφαλώς διότι αναμένει από αυτά μια συγκεκριμένη συνεισφορά πέραν της συνεισφοράς που παρέχεται από τα στελέχη τους μέσω της φωνής και της ψήφου τους στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Υπάρχει μια πραγματική συνταγματική ειδοποιός διαφορά μεταξύ της συμμετοχής των εθνικών κοινοβουλίων στον ευρωπαϊκό βίο και της συμμετοχής των εθνικών κυβερνήσεων στο προαναφερόμενο Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Ενώ οι κυβερνήσεις εκπροσωπούν μια ενιαία πολιτική στάση, η οποία αποτυπώνεται στο αδιαίρετο της ψήφου τους, τα εθνικά κοινοβούλια αντανάκλουν ακριβώς τον πλουραλισμό και την εσωτερική ποικιλομορφία (με την επιφύλαξη της αυστηρής συμμόρφωσης με τη βούληση της πλειοψηφίας που εκφράζεται εντός αυτών). Η συγκεκριμένη συνεισφορά την οποία τα εθνικά κοινοβούλια μπορούν να προσφέρουν σε ευρωπαϊκό επίπεδο είναι ακριβώς αυτή η ποικιλομορφία των εθνικών οραμάτων (τα οποία εκπροσωπούνται αναλογικά). Ωστόσο, ελάχιστα έχουν γίνει ώστε να επιστηθεί η προσοχή στην αναντικατάστατη συνταγματική αποστολή των εθνικών κοινοβουλίων εντός του ευρωπαϊκού βίου. Τα εθνικά κοινοβούλια συμβάλλουν σημαντικά στη δημιουργία ενός πραγματικού ευρωπαϊκού πολιτικού χώρου και μιας πραγματικής αυθεντικής δημόσιας σφαίρας. Πράγματι, οι θέσεις της μειοψηφίας σε ένα εθνικό κοινοβούλιο μπορεί να αντιστοιχούν στη θέση της πλειοψηφίας σε κάποιο άλλο, και η μεταξύ τους αλληλεπίδραση αποτυπώνει την ανάδυση ενός ευρωπαϊκού πολιτικού στίβου. Μεταξύ άλλων, στόχος της έκθεσης είναι η γεφύρωση του κενού αυτού. Πρώτον, ενθαρρύνοντας σθεναρά την εκπροσώπηση του εσωτερικού πλουραλισμού από τις αντιπροσωπείες των εθνικών κοινοβουλίων σε όλες τις κοινές τους εκδηλώσεις και σύμφωνα με τις αναλογίες των πολιτικών ομάδων. Δεύτερον, επιτρέποντας σε ομάδες της μειοψηφίας, οι οποίες υποστηρίζουν μια μειοψηφική θέση, να προσθέτουν τις αντίθετες απόψεις τους στις

αιτιολογημένες γνωμοδοτήσεις, χωρίς να υπονομεύεται η προσήλωση των αιτιολογημένων γνωμοδοτήσεων στη βούληση της πλειοψηφίας.

III. Επιδίωξη πλήρους διοργανικής συνεργασίας: ανάπτυξη της ευρωπαϊκής πολιτικής σφαίρας

Είναι προφανές ότι η δημιουργία του ευρωπαϊκού πολιτικού στίβου λαμβάνει ώθηση από την ενίσχυση όλων των ειδών πρωτοβουλιών που ήδη εφαρμόζονται. Πράγματι, η συνεχής συνεργασία μεταξύ των θεσμικών οργάνων της ΕΕ και των εθνικών κοινοβουλίων έχει βελτιωθεί σημαντικά την τελευταία δεκαετία.

Μολοντί η συνεργασία αυτή συνδέεται στενά με τον διάλογο μεταξύ των ίδιων των εθνικών νομοθετικών σωμάτων, εξακολουθούν να υπάρχουν περιθώρια βελτίωσης. Καταρχάς, θα πρέπει να καταβληθούν προσπάθειες για την απλούστευση του ισχύοντος πλαισίου σχέσεων μεταξύ της ΕΕ και των εθνικών κοινοβουλίων, συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, της Διάσκεψης των Προέδρων των Κοινοβουλίων της ΕΕ, της Διάσκεψης των Επιτροπών Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, της Διακοινοβουλευτικής Διάσκεψης για τη Σταθερότητα, τον Οικονομικό Συντονισμό και τη Διακυβέρνηση στην ΕΕ, της μικτής ομάδας κοινοβουλευτικού ελέγχου της Ευρωπόλ, των διακοινοβουλευτικών συνεδριάσεων επιτροπών και των κοινών κοινοβουλευτικών συνεδριάσεων. Η ανάπτυξη μιας προσέγγισης βάσει επιτροπών θα ήταν εξαιρετικά επωφελής εν προκειμένω.

Απαιτείται καλύτερος συντονισμός και οργάνωση της διακοινοβουλευτικής συνεργασίας όσον αφορά τον χρόνο και το περιεχόμενο, προκειμένου να αποφευχθεί η κόπωση της διακοινοβουλευτικής συνεργασίας. Επιπλέον, απαιτείται καλύτερη συνεργασία μεταξύ των ίδιων των εθνικών κοινοβουλίων/νομοθετικών σωμάτων, ώστε να μπορούν να διερευνήσουν τους υφιστάμενους μηχανισμούς επηρεασμού των υποθέσεων της ΕΕ. Μια προσέγγιση βάσει επιτροπών φαίνεται να είναι η προτιμώμενη επιλογή για τη διακοινοβουλευτική συνεργασία.

Θα πρέπει να διοργανωθεί μια «ευρωπαϊκή εβδομάδα», η οποία θα πραγματοποιηθεί ταυτόχρονα στα 27 εθνικά κοινοβούλια και στην οποία θα συμμετέχουν Επίτροποι, βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και υπουργοί της Προεδρίας του Συμβουλίου και θα συζητούν τα ευρωπαϊκά ζητήματα με εθνικούς και, κατά περίπτωση, περιφερειακούς βουλευτές. Η «ευρωπαϊκή εβδομάδα» συνεπάγεται, και πάλι χωρίς να υπονομεύεται το κυριαρχικό προνόμιο κάθε κοινοβουλίου, τη μεταρρύθμιση των «εσωτερικών κανονισμών» των εθνικών κοινοβουλίων και του «κανονισμού» του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

IV. Ο ρόλος των εθνικών κοινοβουλίων όσον αφορά τον έλεγχο της επικουρικότητας

Έχοντας επίγνωση ότι πρόκειται για μία από τις σημαντικότερες συνταγματικές εξουσίες τους, τα εθνικά κοινοβούλια εκτιμούν ομόφωνα ότι υπάρχει παρεμπόδιση στη λειτουργία του μηχανισμού έγκαιρης προειδοποίησης, η οποία ενδέχεται να οδηγήσει σε ενεργοποίηση των διαδικασιών της κίτρινης ή πορτοκαλί κάρτας.

Οι αιτιολογημένες γνώμες που υποβάλλονται από τα εθνικά κοινοβούλια δεν φαίνεται να επιβραδύνουν ή να διακόπτουν τις νομοθετικές διαδικασίες της ΕΕ, κυρίως επειδή πρέπει να υποβληθούν εντός οκτώ εβδομάδων από τη στιγμή που η Επιτροπή υποβάλλει τη νομοθετική της πρόταση. Ωστόσο, η προθεσμία αυτή αποτελεί περιοριστικό παράγοντα που αποθαρρύνει τα εθνικά κοινοβούλια από την υποβολή αιτιολογημένων γνώμων και, ως εκ τούτου, θεωρείται ανεπαρκής από όλους τους βασικούς παράγοντες της διαδικασίας, ιδίως λόγω των

καθυστερήσεων στη διαβίβαση επιμέρους στοιχείων που απαρτίζουν μια σύνθετη νομοθετική δέσμη στα εθνικά κοινοβούλια αλλά και λόγω των κοινών περιόδων εορτών κατά τη διάρκεια των οποίων τα περισσότερα εθνικά κοινοβούλια διακόπτουν τις εργασίες τους. Ωστόσο, η προθεσμία δεν μπορεί να τροποποιηθεί χωρίς να αναθεωρηθούν οι Συνθήκες. Η προηγούμενη έκθεση εφαρμογής πρότεινε να εφαρμοστεί τεχνική προθεσμία κοινοποίησης, η οποία θα παρέτεινε εκ των πραγμάτων την περίοδο των οκτώ εβδομάδων. Κατά συνέπεια, ως μέτρο μετριασμού, από το 2019, η Επιτροπή άρχισε να εξαιρεί την εορταστική περίοδο στο τέλος του έτους κατά τον υπολογισμό της προθεσμίας των οκτώ εβδομάδων για την αποστολή αιτιολογημένων γνώμων από τα εθνικά κοινοβούλια. Ωστόσο, στο πλαίσιο συζητήσεων για την πιθανή αναθεώρηση των Συνθηκών, πρέπει να εξεταστεί το ενδεχόμενο παράτασης της προθεσμίας, όπως ζητήθηκε από τα εθνικά κοινοβούλια.

Τα εθνικά κοινοβούλια και τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα φαίνεται να ερμηνεύουν διαφορετικά την αρχή της επικουρικότητας, γεγονός που μπορεί να έχει κάποια επίπτωση στην εφαρμογή του μηχανισμού προειδοποίησης, καθώς μειώνει την αποτελεσματικότητά του. Η πραγματικότητα αυτή αποτυπώνεται επίσης στις συστάσεις της Διάσκεψης για το Μέλλον της Ευρώπης, στην οποία προτάθηκαν διάφορες ιδέες. Επομένως, η ανάπτυξη κοινής αντίληψης όσον αφορά την αρχή της επικουρικότητας, με βάση τα κριτήρια που περιέχονται στο πρωτόκολλο σχετικά με την εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, το οποίο είχε αρχικά προσαρτηθεί στη Συνθήκη του Άμστερνταμ, τη σχετική νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και την πρακτική της ίδιας της Επιτροπής, θα συμβάλει στην ενίσχυση της σαφήνειας σχετικά με την εφαρμογή και την αξιολόγηση της αρχής. Αυτή η κοινή αντίληψη θα μπορούσε επίσης να απορρίψει μια υπερβολικά περιοριστική άποψη της αρχής της επικουρικότητας, κάνοντας διάκριση μεταξύ της επικουρικότητας υπό στενή εννοία και της επικουρικότητας υπό ευρεία εννοία, η οποία περιλαμβάνει επίσης τις αρχές της δοτής αρμοδιότητας και της επικουρικότητας.

Μια διαδικασία «πράσινης κάρτας», η οποία εξετάστηκε στην έκθεση του 2018, συζητήθηκε επίσης στη Διάσκεψη για το μέλλον της Ευρώπης, η οποία πρότεινε στην πρόταση 40 μέτρο 2 να δοθεί στα εθνικά κοινοβούλια (και τα περιφερειακά κοινοβούλια με νομοθετικές εξουσίες) η δυνατότητα να προτείνουν νομοθετικές πρωτοβουλίες σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Αυτό το μέτρο της Διάσκεψης για το Μέλλον της Ευρώπης θα απαιτούσε αναθεώρηση της Συνθήκης. Παρά το γεγονός ότι ο ρόλος τους αναγνωρίζεται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα πρέπει να τονιστεί ότι τα εθνικά κοινοβούλια δεν αποτελούν «τρίτο νομοθετικό σώμα» στο θεσμικό πλαίσιο της Ένωσης και, ως εκ τούτου, δεν θα πρέπει να τους παρέχεται άμεσο δικαίωμα πρωτοβουλίας. Όπως διευκρινίστηκε στην προηγούμενη έκθεση εφαρμογής, μια τέτοια καινοτομία συνεπάγεται κατ' ανάγκη τρεις περιορισμούς: δεν μπορεί να αποτελεί πραγματική νομοθετική πρωτοβουλία, δεδομένου ότι το δικαίωμα της νομοθετικής πρωτοβουλίας αναγνωρίζεται αποκλειστικά στην Επιτροπή (ούτε το Κοινοβούλιο ούτε το Συμβούλιο μπορούν, προς το παρόν, να αναλαμβάνουν νομοθετική δράση, αν και οποιαδήποτε μελλοντική αναθεώρηση της Συνθήκης θα πρέπει να παρέχει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το δικαίωμα νομοθετικής πρωτοβουλίας)· δεν μπορεί να χρησιμοποιείται για την κατάργηση υφιστάμενης νομοθεσίας της ΕΕ, ειδάλλως θα λειτουργεί ως αντιστροφή κόκκινη κάρτα, και, τέλος, δεν θα πρέπει να εμπεριέχει δικαίωμα τροποποίησης της ευρωπαϊκής νομοθεσίας (οπότε και θα υπήρχε υφαρπαγή εξουσιών οι οποίες, βάσει των Συνθηκών, έχουν ανατεθεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο). Ως εκ τούτου, η ιδέα είναι αξιέπαινη διότι αντανακλά την ορθή κατανόηση της επικουρικότητας, υπό την έννοια ότι τα εθνικά

κοινοβούλια αναγνωρίζουν ότι ορισμένα ζητήματα εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης. Όταν αυτή αναπτυχθεί πλήρως, θα συνιστά δικαίωμα υποβολής προτάσεων ή συστάσεων, το οποίο, όπως ισχύει και για παράλληλους μηχανισμούς, εάν ένας ελάχιστος αριθμός εθνικών κοινοβουλίων στηρίξει μια τέτοια πρωτοβουλία, θα μπορεί να γεννά υποχρέωση παροχής αιτιολογημένης απάντησης από την Επιτροπή σε περίπτωση απόρριψης. Επιπλέον, θα πρέπει πρώτα να εξασφαλίσει την υποστήριξη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

**ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΟΝΤΟΤΗΤΕΣ Ή ΠΡΟΣΩΠΑ
ΠΟΥ ΚΑΤΕΘΕΣΑΝ ΤΙΣ ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΤΟΝ ΕΙΣΗΓΗΤΗ**

Ο εισηγητής δηλώνει, υπό την αποκλειστική του ευθύνη, ότι δεν έλαβε εισηγήσεις από καμία οντότητα ή πρόσωπο που πρέπει να αναφερθεί στο παρόν παράρτημα σύμφωνα με το άρθρο 8 του παραρτήματος Ι του Κανονισμού.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

**σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων της Συνθήκης όσον αφορά τα εθνικά κοινοβούλια
(2023/2084(INI))**

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), και ιδίως το άρθρο 5 σχετικά με τη δοτή αρμοδιότητα και την επικουρικότητα, το άρθρο 10 παράγραφος 1 σχετικά με την αντιπροσωπευτική δημοκρατία, το άρθρο 10 παράγραφος 2 σχετικά με την εκπροσώπηση των πολιτών της ΕΕ, το άρθρο 10 παράγραφος 3 σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της ΕΕ να συμμετέχουν στον δημοκρατικό βίο της Ένωσης, το άρθρο 10 παράγραφος 4 σχετικά με το ρόλο των ευρωπαϊκών πολιτικών κομμάτων, το άρθρο 11 σχετικά με τη συμμετοχική δημοκρατία, το άρθρο 12 σχετικά με τον ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων, το άρθρο 48 παράγραφος 3 σχετικά με τη συνήθη διαδικασία αναθεώρησης και το άρθρο 48 παράγραφος 7 (ρήτρα «γέφυρας»),
- έχοντας υπόψη το πρωτόκολλο αριθ. 1 σχετικά με τον ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση¹, που προσαρτήθηκε στη συνθήκη του Άμστερνταμ, και το πρωτόκολλο αριθ. 2 σχετικά με την εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας², που προσαρτήθηκε στη Συνθήκη της Λισαβόνας,
- έχοντας υπόψη το άρθρο 15 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) και τα άρθρα 41 και 42 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- έχοντας υπόψη τα ψηφίσματά του της 7ης Μαΐου 2009 σχετικά με την ανάπτυξη των σχέσεων μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των εθνικών κοινοβουλίων βάσει της Συνθήκης της Λισαβόνας³, της 16ης Απριλίου 2014 σχετικά με τις σχέσεις μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των εθνικών κοινοβουλίων⁴ και της 19ης Απριλίου 2018 για την εφαρμογή των διατάξεων των Συνθηκών σχετικά με τα εθνικά κοινοβούλια⁵,
- έχοντας υπόψη την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με το καθεστώς και τη χρηματοδότηση των ευρωπαϊκών πολιτικών κομμάτων και των ευρωπαϊκών πολιτικών ιδρυμάτων (COM(2012)0734),
- έχοντας υπόψη την ετήσια έκθεση της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας και τις σχέσεις με τα εθνικά κοινοβούλια για το 2018 της 11ης Ιουλίου 2019 (COM (2019) 0333), για το 2019 της 30ής Ιουνίου 2020 (COM (2020) 0272), για το 2020 της 23ης Ιουλίου 2021 (COM (2021) 0417) και για το 2021 της 1ης Αυγούστου 2022 (COM (2022) 0366),

¹ ΕΕ C 202 της 7.6.2016, σ. 203.

² ΕΕ C 115 της 9.5.2008, σ. 206.

³ ΕΕ C 212 Ε της 5.8.2010, σ. 94.

⁴ ΕΕ C 443 της 22.12.2017, σ. 40.

⁵ ΕΕ C 390 της 18.11.2019, σ. 121.

- έχοντας υπόψη τις ετήσιες εκθέσεις της Διεύθυνσης Σχέσεων με τα Εθνικά Κοινοβούλια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ειδικότερα την έκθεση του 2022 σχετικά με τις σχέσεις μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των εθνικών κοινοβουλίων της ΕΕ,
- έχοντας υπόψη τα ψηφίσματά του της 20ής Ιανουαρίου 2021 σχετικά με την εφαρμογή του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το 2017, το 2018 και το 2019⁶ και της 19ης Μαΐου 2022 σχετικά με την έκθεση της Επιτροπής του 2021 για το κράτος δικαίου⁷,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 24ης Ιουνίου 2021 σχετικά με την καταλληλότητα του κανονιστικού πλαισίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την επικουρικότητα και την αναλογικότητα – έκθεση για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου για τα έτη 2017, 2018 και 2019⁸,
- έχοντας υπόψη την έκθεση της ειδικής ομάδας «επικουρικότητα και αναλογικότητα — "Κάνουμε λιγότερα με πιο αποδοτικό τρόπο"», της 10ης Ιουλίου 2018, με τίτλο «Ενεργός επικουρικότητα - νέος τρόπος εργασίας»⁹,
- έχοντας υπόψη τα ψηφίσματά του της 15ης Ιανουαρίου 2020 σχετικά με τη θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όσον αφορά τη Διάσκεψη για το Μέλλον της Ευρώπης¹⁰ και της 4ης Μαΐου 2022 σχετικά με τη συνέχεια στα συμπεράσματα της Διάσκεψης για το μέλλον της Ευρώπης¹¹,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 9ης Ιουνίου 2022, σχετικά με το αίτημα για σύγκληση Συνέλευσης για την αναθεώρηση των Συνθηκών¹²,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 22ας Νοεμβρίου 2023, σχετικά με προτάσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την τροποποίηση των Συνθηκών¹³,
- έχοντας υπόψη το άρθρο 13 της Συνθήκης για τη σταθερότητα, τον συντονισμό και τη διακυβέρνηση στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση (ΣΣΣΔ), η οποία θεσπίζει τη διοργάνωση διακοινοβουλευτικών διασκέψεων, με σκοπό τη συζήτηση των δημοσιονομικών πολιτικών και άλλων ζητημάτων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της συνθήκης,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 15ης Μαρτίου 2023 σχετικά με το Ευρωπαϊκό Εξάμηνο για τον συντονισμό των οικονομικών πολιτικών 2023¹⁴,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα της Προεδρίας μετά τη Διάσκεψη των Προέδρων των Κοινοβουλίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που πραγματοποιήθηκε στην Πράγα στις 24

⁶ ΕΕ C 456 της 10.11.2021, σ. 56.

⁷ ΕΕ C 479 της 16.12.2022, σ. 18.

⁸ ΕΕ C 81 της 18.2.2022, σ. 74.

⁹ Ενεργός επικουρικότητα — νέος τρόπος εργασίας, [έκθεση](#) της ειδικής ομάδας «επικουρικότητα και αναλογικότητα — "Κάνουμε λιγότερα με πιο αποδοτικό τρόπο"», 10 Ιουλίου 2018.

¹⁰ ΕΕ C 270 της 7.7.2021, σ. 71.

¹¹ ΕΕ C 465 της 6.12.2022, σ. 109.

¹² ΕΕ C 493 της 27.12.2022, σ. 130.

¹³ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P9_TA(2023)0427.

¹⁴ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P9_TA(2023)0078.

και 25 Απριλίου 2023¹⁵,

- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα της 69ης συνόδου ολομέλειας της Διάσκεψης των Κοινοβουλευτικών των Επιτροπών Ευρωπαϊκών Υποθέσεων (COSAC) που πραγματοποιήθηκε στη Στοκχόλμη στις 14-16 Μαΐου 2023¹⁶,
  - έχοντας υπόψη τη Διακήρυξη της Λεόν σχετικά με τον κοινοβουλευτισμό που εγκρίθηκε στη Διάσκεψη για τον εορτασμό της Διεθνούς Ημέρας Κοινοβουλευτισμού – Ενίσχυση των κοινοβουλίων για τη βελτίωση της δημοκρατίας, που πραγματοποιήθηκε στη Λεόν στις 30 Ιουνίου και 1 Ιουλίου 2023¹⁷,
  - έχοντας υπόψη το άρθρο 54 του Κανονισμού του, καθώς και το άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο ε) και το Παράρτημα 3 της απόφασης της Διάσκεψης των Προέδρων της 12ης Δεκεμβρίου 2002 σχετικά με την διαδικασία για την εξουσιοδότηση εκπόνησης εκθέσεων πρωτοβουλίας,
  - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Συνταγματικών Υποθέσεων (A9-0429/2023),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ενεργός συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων στις ευρωπαϊκές υποθέσεις και ο ενισχυμένος έλεγχος των εθνικών κυβερνήσεων από τα εθνικά κοινοβούλια διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στη διασφάλιση της δημοκρατικής λογοδοσίας και της νομιμότητας του θεσμικού συστήματος της ΕΕ·
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα εθνικά κοινοβούλια «συμβάλλουν ενεργά στην καλή λειτουργία της Ένωσης» (άρθρο 12 ΣΕΕ) και, από κοινού με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, διαδραματίζουν ουσιαστικό ρόλο στην ενίσχυση της δημοκρατικής νομιμοποίησης του εγχειρήματος της ΕΕ, στην ενίσχυση της εμπιστοσύνης των πολιτών και στη βιωσιμότητα και την ανθεκτικότητα του ευρωπαϊκού εγχειρήματος·
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα υφιστάμενα εργαλεία για τη συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων στις ευρωπαϊκές υποθέσεις είναι σε μεγάλο βαθμό άγνωστα τόσο στους φορείς λήψης αποφάσεων όσο και στο ευρύ κοινό· λαμβάνοντας υπόψη ότι είναι αναγκαίο να αυξηθεί η ευαισθητοποίηση σχετικά με τα εργαλεία αυτά·
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η κοινοβουλευτική λογοδοσία και ο έλεγχος των εθνικών κυβερνήσεων σε συνάρτηση με τις ευρωπαϊκές υποθέσεις, η οποία βασίζεται στις επιμέρους εθνικές πρακτικές, αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο του ρόλου που διαδραματίζουν τα εθνικά κοινοβούλια σύμφωνα με το ισχύον πλαίσιο των ευρωπαϊκών συνθηκών·
- E. λαμβάνοντας υπόψη ότι η λογοδοσία και ο έλεγχος αυτός μπορεί να ενισχυθεί με την αύξηση της διαφάνειας στο Συμβούλιο, ιδίως όσον αφορά τα αποτελέσματα των ψηφοφοριών των κρατών μελών· λαμβάνοντας υπόψη ότι τα εθνικά κοινοβούλια και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα πρέπει να αυξήσουν την πίεση προς το Συμβούλιο ώστε να ενεργεί με μεγαλύτερη διαφάνεια και να ενισχυθεί η λογοδοσία του καθ' όλη τη διάρκεια της νομοθετικής διαδικασίας· λαμβάνοντας υπόψη ότι, επιπλέον, η πρόσβαση

¹⁵ <https://parleu2022.cz/wp-content/uploads/2023/04/EUSC-Prague-Presidency-Conclusions-final-EN-1.pdf>.

¹⁶ <https://secure.ipex.eu/IPEXL-WEB/download/file/8a8629a88827df1e018828991e660000/Contribution%20adopted%20by%20the%20LXIX%20COSAC.pdf>.

¹⁷ https://www.congreso.es/backoffice_doc/prensa/notas_prensa/99181_1688138271277.pdf.

σε έγγραφα άλλων θεσμικών οργάνων της ΕΕ επιτρέπει στα εθνικά κοινοβούλια να ασκούν δεόντως έλεγχο·

- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η έλλειψη διαφάνειας στις νομοθετικές διαδικασίες και στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων της ΕΕ ενέχει τον κίνδυνο υπονόμευσης τόσο των προνομίων των εθνικών κοινοβουλίων βάσει των Συνθηκών και των σχετικών πρωτοκόλλων όσο και, ιδίως, του ρόλου τους στον έλεγχο των εθνικών τους κυβερνήσεων, όπως εκπροσωπούνται στο Συμβούλιο·
- Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο κοινοβουλευτικός πλουραλισμός εμπλουτίζει τη συζήτηση σε ευρωπαϊκό επίπεδο και, ως εκ τούτου, είναι ιδιαίτερα επωφελής για την Ένωση και την εκπροσώπηση των κοινοβουλευτικών μειονοτήτων στις ευρωπαϊκές υποθέσεις και συμβάλλει στην αντιστάθμιση των πλειοψηφιών σε κάθε κοινοβούλιο, με πλήρη σεβασμό τους και σύμφωνα με τις αναλογίες τους· λαμβάνοντας υπόψη ότι οι απόψεις και η εκπροσώπηση των εθνικών κοινοβουλευτικών μειονοτήτων θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη σε επίπεδο ΕΕ και θα μπορούσαν να αποδειχθούν χρήσιμες, μεταξύ άλλων, σε μια μελλοντική διαδικασία αναθεώρησης των Συνθηκών της ΕΕ, με παράλληλο σεβασμό των αρμοδιοτήτων των εθνικών κοινοβουλίων όσον αφορά την εκπροσώπησή τους·
- Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι το πρωτόκολλο αριθ. 2 (άρθρο 6) αναγνωρίζει ότι τα εθνικά κοινοβούλια μπορούν να διαβουλευονται με τα περιφερειακά κοινοβούλια που διαθέτουν νομοθετικές εξουσίες, ωστόσο ο ρόλος των περιφερειακών κοινοβουλίων εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τις εθνικές ρυθμίσεις και πολύ συχνά παραμένει συμβουλευτικός· λαμβάνοντας υπόψη ότι η Επιτροπή, το Συμβούλιο, τα κράτη μέλη και τα εθνικά τους κοινοβούλια θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον ρόλο και να προωθούν τη συμμετοχή των περιφερειακών κοινοβουλίων με νομοθετικές εξουσίες, ιδίως όταν ενδέχεται να επηρεάζονται περιφερειακές αποκλειστικές αρμοδιότητες·
- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι πολλά από τα μέλη της Επιτροπής των Περιφερειών κατέχουν περιφερειακή εκλογική εντολή· λαμβάνοντας υπόψη ότι θα μπορούσε να διεξαχθεί συζήτηση σχετικά με τον ρόλο της Επιτροπής των Περιφερειών στην προσέγγιση των περιφερειακών κοινοβουλίων με τη συνολική διαδικασία ολοκλήρωσης και στην ενίσχυση της ευρωπαϊκής δημοκρατίας·
- Ι. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα εθνικά κοινοβούλια και ο ρόλος τους εντός του θεσμικού πλαισίου της ΕΕ έχουν αποτελέσει αντικείμενο σειράς προτάσεων που περιέχονται στην έκθεση σχετικά με τα τελικά αποτελέσματα της Διάσκεψης για το Μέλλον της Ευρώπης· λαμβάνοντας υπόψη ότι η εμπειρία της Διάσκεψης για το Μέλλον της Ευρώπης κατέδειξε τη γόνιμη συμμαχία μεταξύ των εθνικών κοινοβουλίων και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου·
- ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα εθνικά κοινοβούλια διαδραματίζουν ρόλο σε οποιαδήποτε αναθεώρηση των ευρωπαϊκών Συνθηκών, ιδίως όσον αφορά τον στόχο της ενίσχυσης της κοινοβουλευτικής διάστασης και της δημοκρατικής ζωής της ΕΕ· λαμβάνοντας υπόψη ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο ψήφισμά του της 9ης Ιουνίου 2022 ζήτησε τη σύγκληση Συνέλευσης για την αναθεώρηση των Συνθηκών·
- ΙΒ. λαμβάνοντας υπόψη ότι μια ευρωπαϊκή δημόσια σφαίρα θα μπορούσε να προωθηθεί

από μια σειρά φόρουμ για το ευρωπαϊκό θεματολόγιο και ότι τα φόρουμ αυτά θα μπορούσαν να στηριχθούν μέσω μιας κοινής «Ευρωπαϊκής Εβδομάδας», κατά την οποία τα μέλη των εθνικών και περιφερειακών κοινοβουλευτικών σωμάτων θα συζητούν ταυτόχρονα με Επιτρόπους, βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και υπουργούς της εν ενεργεία προεδρίας του Συμβουλίου για τις ευρωπαϊκές υποθέσεις· λαμβάνοντας υπόψη ότι η ανάπτυξη μιας πραγματικής ευρωπαϊκής δημόσιας σφαίρας θα ωφεληθεί επίσης από την αύξηση της ευαισθητοποίησης, της συμμετοχής και του διαλόγου με τους πολίτες·

- ΠΓ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων στις υποθέσεις της ΕΕ θα πρέπει επίσης να ενισχυθεί σε μια θεματική, βασισμένη σε επιτροπές ή ad hoc προσέγγιση· λαμβάνοντας υπόψη ότι η μορφή των διακοινοβουλευτικών συνεδριάσεων των επιτροπών θα πρέπει να βελτιωθεί περαιτέρω·
- ΙΔ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα εθνικά κοινοβούλια ενδιαφέρονται για στενότερη συμμετοχή στην ουσία των πολιτικών και της νομοθεσίας της ΕΕ, η οποία ξεπερνά το πλαίσιο του μηχανισμού έγκαιρης προειδοποίησης, το οποίο αφορά αποκλειστικά την επικουρικότητα·
- ΙΕ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η άσκηση του δικαιώματος των εθνικών κοινοβουλίων να ελέγχουν την τήρηση της αρχής της επικουρικότητας, βάσει του μηχανισμού έγκαιρης προειδοποίησης, έχει ενισχύσει τη συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων στη διαδικασία λήψης αποφάσεων της ΕΕ·
- ΙΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι αιτιολογημένες γνώμες που υποβάλλονται από τα εθνικά κοινοβούλια ενισχύουν την ευρωπαϊκή νομοθετική διαδικασία αξιολογώντας τη συμμόρφωση με την αρχή της επικουρικότητας· λαμβάνοντας υπόψη ότι η προθεσμία των οκτώ εβδομάδων που προβλέπεται στο άρθρο 4 του πρωτοκόλλου αριθ. 1 έχει αποδειχθεί ανεπαρκής για τον έγκαιρο έλεγχο της τήρησης της αρχής της επικουρικότητας και θα πρέπει να παραταθεί στο πλαίσιο της επόμενης αναθεώρησης της Συνθήκης·
- ΙΖ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα ευρωπαϊκά πολιτικά κόμματα διαδραματίζουν καίριο ρόλο στη γεφύρωση του χάσματος μεταξύ της ΕΕ και των εθνικών κοινοβουλίων· λαμβάνοντας υπόψη ότι τα κανονιστικά εμπόδια εμποδίζουν την ουσιαστικότερη συνεργασία μεταξύ των ευρωπαϊκών πολιτικών κομμάτων και των εθνικών κομμάτων· λαμβάνοντας υπόψη ότι μπορούν να εξεταστούν καινοτόμα και ισχυρότερα εργαλεία συνεργασίας μεταξύ των εθνικών κοινοβουλίων και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, συμπεριλαμβανομένου του εντατικότερου διαλόγου μεταξύ πολιτικών οικογενειών και ομάδων·
- ΙΗ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η έκθεση εφαρμογής του 2018 συνέστησε να δοθεί στα εθνικά κοινοβούλια η δυνατότητα να υποβάλλουν εποικοδομητικές προς εξέταση προτάσεις στην Επιτροπή και λαμβάνοντας δεόντως υπόψη το δικαίωμα πρωτοβουλίας της Επιτροπής·
- ΙΘ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η Διάσκεψη για το μέλλον της Ευρώπης συνέστησε να δοθεί στα εθνικά κοινοβούλια και στα περιφερειακά κοινοβούλια η δυνατότητα να προτείνουν νομοθετικές πρωτοβουλίες σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ένα μέσο που θα τους παρέχει τη δυνατότητα να προτείνουν εποικοδομητικές προς εξέταση προτάσεις στην Επιτροπή και λαμβάνοντας δεόντως υπόψη το δικαίωμα πρωτοβουλίας της Επιτροπής,

έχοντας πρώτα εξασφαλίσει την υποστήριξη του Κοινοβουλίου· λαμβάνοντας υπόψη ότι ο στόχος της επίτευξης πλήρους δικαιώματος πρωτοβουλίας για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει επισημανθεί επανειλημμένα κατά τη διάρκεια της τρέχουσας κοινοβουλευτικής περιόδου·

- Κ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, στο ψήφισμά του της 9ης Ιουνίου 2022, το Κοινοβούλιο ζήτησε τη θέσπιση γενικού άμεσου δικαιώματος νομοθετικής πρωτοβουλίας για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο· λαμβάνοντας υπόψη ότι, μετά τη χορήγηση αυτού του δικαιώματος, οι διαδικασίες της «πράσινης κάρτας» θα πρέπει να απευθύνονται στο Κοινοβούλιο·
- ΚΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η εφαρμογή της διαδικασίας της «κόκκινης κάρτας» δεν μπορεί να θεωρηθεί κατάλληλο και εποικοδομητικό εργαλείο όσον αφορά τον στόχο της αύξησης της συμμετοχής των εθνικών κοινοβουλίων στη διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης·
- ΚΒ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η IPEX (διακοινοβουλευτική ανταλλαγή πληροφοριών), η πλατφόρμα για τη συνεχή ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των εθνικών κοινοβουλίων και μεταξύ των εθνικών κοινοβουλίων και των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων, θα πρέπει να αναπτυχθεί περαιτέρω σύμφωνα με την ψηφιακή στρατηγική της· λαμβάνοντας υπόψη ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διαδραματίζει σημαντικό υποστηρικτικό ρόλο εν προκειμένω·
- ΚΓ. λαμβάνοντας υπόψη ότι σύμφωνα με τα άρθρα 70, 85 και 88 ΣΛΕΕ τα εθνικά κοινοβούλια έχουν σχετικές αρμοδιότητες στους τομείς της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης, ως εκ τούτου, θα πρέπει να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στο μέλλον όσον αφορά την πολιτική ασφάλειας και άμυνας της Ένωσης, μεταξύ άλλων με βάση τη Διακοινοβουλευτική Διάσκεψη για την ΚΕΠΠΑ (Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας) και ΚΠΑΑ (Κοινή Πολιτική Ασφάλειας και Άμυνας), όπως ορίζεται στο άρθρο 10 του πρωτοκόλλου αριθ. 1·

Έλεγχος της κυβερνητικής δραστηριότητας στις ευρωπαϊκές υποθέσεις

1. θεωρεί ότι η εφαρμογή των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των εθνικών κοινοβουλίων που απορρέουν από τη Συνθήκη της Λισαβόνας έχει ενισχύσει τον ρόλο τους εντός του ευρωπαϊκού θεσμικού πλαισίου, συμβάλλοντας έτσι στην ενίσχυση του πλουραλισμού και της δημοκρατικής νομιμοποίησης καθώς και στην καλύτερη λειτουργία της Ένωσης·
2. είναι της άποψης ότι το γεγονός ότι οι εθνικές κυβερνήσεις είναι δημοκρατικά υπεύθυνες έναντι των εθνικών κοινοβουλίων, όπως αναγνωρίζεται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 ΣΕΕ, αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο του ρόλου των εθνικών κοινοβουλευτικών σωμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση· θεωρεί ότι τα εθνικά κοινοβούλια είναι εταίροι όσον αφορά τη διατήρηση της θεσμικής ισορροπίας της ΕΕ· προτρέπει τα εθνικά κοινοβούλια να ασκούν πλήρως τα καθήκοντά τους στο ενωσιακό πλαίσιο, ώστε να επηρεάζουν άμεσα και να ελέγχουν το περιεχόμενο των συναφών πολιτικών, ιδίως μέσω της άσκησης ελέγχου επί των κυβερνήσεων τους, όταν συμμετέχουν στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο· καλεί τα μέλη των εθνικών και περιφερειακών κοινοβουλίων να προωθήσουν μια ευρωπαϊκή συνείδηση κατά τη λήψη

- των αποφάσεών τους και να αναγνωρίσουν τον άμεσο αντίκτυπο των πολιτικών της ΕΕ στους ψηφοφόρους τους· επαινεί την καλή εμπειρία της συνεργασίας μεταξύ των εθνικών κοινοβουλίων και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και θεωρεί ότι τα εθνικά κοινοβούλια και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχουν τη δυνατότητα να είναι φυσικοί σύμμαχοι στη διαμόρφωση μιας ισχυρότερης κοινοβουλευτικής διάστασης της ΕΕ·
3. καλεί τα κράτη μέλη να μεριμνήσουν ώστε τα εθνικά κοινοβούλια να διαθέτουν αρκετό χρόνο, ικανότητες, πόρους και την απαραίτητη πρόσβαση σε πληροφορίες προκειμένου να επιτελέσουν το θεσμικό τους ρόλο που συνίσταται στον έλεγχο και, ως εκ τούτου, στη νομιμοποίηση των δραστηριοτήτων των εθνικών κυβερνήσεων, όταν αυτές ενεργούν σε ευρωπαϊκό επίπεδο· υπενθυμίζει τη σημασία της πρόσβασης στις πληροφορίες και αναγνωρίζει ότι το Συμβούλιο πρέπει να εγκρίνει τις αναγκαίες διασφαλίσεις για την ασφάλεια των εγγράφων, διασφαλίζοντας παράλληλα ότι τα εθνικά κοινοβούλια είναι σε θέση να ασκούν δημοκρατικό έλεγχο επί των αντίστοιχων κυβερνήσεών τους, μεταξύ άλλων μέσω της πρόσβασης στη νομοθετική βάση δεδομένων του Συμβουλίου, με πλήρη σεβασμό της εμπιστευτικότητας·
  4. φρονεί ότι η διαφάνεια όσον αφορά τις μεθόδους εργασίας και τη διαδικασία λήψης αποφάσεων των θεσμικών οργάνων της ΕΕ αποτελεί προϋπόθεση για να μπορούν τα εθνικά κοινοβούλια να επιτελούν αποτελεσματικά τον θεσμικό τους ρόλο που απορρέει από τις Συνθήκες· ζητεί, επομένως, τα αποτελέσματα των ψηφοφοριών και τις θέσεις των κρατών μελών στο Συμβούλιο να δημοσιοποιούνται· καλεί, επιπλέον, τα εθνικά κοινοβούλια να αξιοποιήσουν πλήρως τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους, μεταξύ άλλων προσαρμόζοντας την εσωτερική τους οργάνωση, τα χρονοδιαγράμματα και τους διαδικαστικούς κανόνες τους, ώστε να είναι σε θέση να το πράξουν· δεσμεύεται και ενθαρρύνει τα εθνικά κοινοβούλια να θεσπίσουν πιο καινοτόμα και ισχυρότερα εργαλεία συνεργασίας σε πολιτικό και διοικητικό επίπεδο, συμπεριλαμβανομένων πιο εντατικών μορφών ανταλλαγής και διαλόγου με τις ευρωπαϊκές πολιτικές οικογένειες και ομάδες·
  5. παροτρύνει τον ενισχυμένο πολιτικό διάλογο μεταξύ των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων και των εθνικών κοινοβουλίων και υπενθυμίζει ότι οι αποφάσεις πρέπει να λαμβάνονται σύμφωνα με τις συνταγματικές αρμοδιότητες, τις Συνθήκες της ΕΕ και το κεκτημένο της ΕΕ και λαμβάνοντας υπόψη τη σαφή οριοθέτηση μεταξύ των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων λήψης αποφάσεων των εθνικών, περιφερειακών και ευρωπαϊκών οργάνων·
  6. αναφέρει, επιπλέον, ότι η ευθυγράμμιση του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου με τα θεματολόγια των εθνικών κοινοβουλίων θα μπορούσε να συμβάλλει περαιτέρω στον συντονισμό των οικονομικών πολιτικών και ταυτόχρονα υπογραμμίζει ότι με την ευθυγράμμιση αυτή δεν πρέπει να παρακάμπτονται οι αρμοδιότητες αυτοοργάνωσης και οι ειδικοί κανονισμοί λειτουργίας κάθε νομοθετικού σώματος·
  7. ζητεί από τα εθνικά κοινοβούλια να διαδραματίσουν ισχυρότερο ρόλο στην εφαρμογή μιας εθνικής περιόδου δημοσιονομικού και οικονομικού διαλόγου, κατά τη διάρκεια της οποίας τα εθνικά κοινοβούλια θα μπορούν να συζητούν και να συμβάλλουν στο Ευρωπαϊκό Εξάμηνο, αναθέτοντας σχετική εντολή στις κυβερνήσεις τους στο πλαίσιο των σχέσεών τους με την Επιτροπή και το Συμβούλιο·

Ανάπτυξη μιας ευρωπαϊκής δημόσιας σφαίρας

8. τονίζει πόσο σημαντική είναι η αρχή της αναλογικής εκπροσώπησης βουλευτών από

διάφορα πολιτικά κόμματα· συνιστά, ως εκ τούτου, οι εθνικές κοινοβουλευτικές αντιπροσωπείες που ενεργούν στο πλαίσιο των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων να εκφράζουν πολιτική πολυμορφία·

9. επισημαίνει το γεγονός ότι η υπερισχύουσα βούληση των κοινοβουλευτικών πλειοψηφιών μπορεί να εκφράζεται στις γνώμες που εκδίδονται από τα εθνικά κοινοβούλια, εντός ή εκτός του πλαισίου του μηχανισμού έγκαιρης προειδοποίησης· υποστηρίζει, ωστόσο, την ιδέα να παρέχεται στις κοινοβουλευτικές πολιτικές μειοψηφίες η δυνατότητα να εκφράζουν αντίθετες απόψεις, που θα ενσωματώνονται στα παραρτήματα των εν λόγω γνωμών·
10. πιστεύει ότι η αλληλεπίδραση με τα εθνικά κοινοβούλια μπορεί να ενισχυθεί έμμεσα με την ενδυνάμωση των ευρωπαϊκών πολιτικών κομμάτων· επαναλαμβάνει τη μακροχρόνια έκκλησή του να δοθεί η δυνατότητα στα εν λόγω κόμματα να συμμετέχουν ενεργά στην πολιτική σφαίρα των κρατών μελών και να στηρίζουν τα κόμματα - μέλη τους όταν διακυβεύονται ζητήματα της ΕΕ· ζητεί την ταχεία ολοκλήρωση του αναδιατυπωμένου κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 1141/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2014, σχετικά με το καθεστώς και τη χρηματοδότηση των ευρωπαϊκών πολιτικών κομμάτων και των ευρωπαϊκών πολιτικών ιδρυμάτων¹⁸ ώστε να μπορέσουν τα ευρωπαϊκά πολιτικά κόμματα να στηρίζουν τα κόμματα-μέλη τους στις εκστρατείες για τις ευρωπαϊκές εκλογές και τις εκστρατείες για δημοψηφίσματα σχετικά με ζητήματα της ΕΕ·
11. πιστεύει ότι η καθιέρωση μιας ετήσιας Ευρωπαϊκής Εβδομάδας θα επέτρεπε στους βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, στους Επιτρόπους και στους υπουργούς της εν ενεργεία προεδρίας του Συμβουλίου να παρίστανται ενώπιον όλων των εθνικών και, κατά περίπτωση, περιφερειακών κοινοβουλίων προκειμένου να συζητήσουν και να επεξηγήσουν το ευρωπαϊκό θεματολόγιο μαζί με τους βουλευτές των εθνικών κοινοβουλίων· προτείνει την έναρξη συζήτησης για την εκπόνηση κοινής πολιτικής δήλωσης ή συμφωνίας-πλαίσιο μεταξύ των εθνικών κοινοβουλίων και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τη διοργάνωση της προτεινόμενης Ευρωπαϊκής Εβδομάδας, προκειμένου να δημιουργηθεί ένα πιο συνεκτικό πλαίσιο συνεργασίας σε πολιτικό, θεσμικό και διοικητικό επίπεδο· θεωρεί ότι η προτεινόμενη Ευρωπαϊκή Εβδομάδα θα πρέπει να αντλήσει διδάγματα από τα τρέχοντα και προηγούμενα φόρουμ, όπως η κοινοβουλευτική εβδομάδα της Διάσκεψης του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου και τη Διακοινοβουλευτική Διάσκεψη για τη Σταθερότητα, τον Οικονομικό Συντονισμό και τη Διακυβέρνηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και η Διάσκεψη για το μέλλον της Ευρώπης· πιστεύει εξάλλου ότι οι συνεδριάσεις και συναντήσεις των πολιτικών οικογενειών μεταξύ εθνικών και ευρωπαϊκών πολιτικών ομάδων στο πλαίσιο της διακοινοβουλευτικής συνεργασίας της ΕΕ μπορούν να συμβάλλουν αποτελεσματικά στην ανάπτυξη ενός γνήσιου ευρωπαϊκού πολιτικού διαλόγου·
12. θεωρεί ότι η μεγαλύτερη συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων από τις υποψήφιες χώρες αποτελεί βασικό εργαλείο για την επιτυχία της στρατηγικής διεύρυνσης της ΕΕ· προτείνει τη συμμετοχή εκπροσώπων των εθνικών κοινοβουλίων από υποψήφιες χώρες στην προτεινόμενη Ευρωπαϊκή Εβδομάδα·

---

¹⁸ EE L 317, της 4.11.2014, σ. 1.

Στήριξη της μεταρρύθμισης του μηχανισμού έγκαιρης προειδοποίησης

13. υπογραμμίζει ότι το σημαντικότερο προνόμιο που παραχώρησε η Συνθήκη της Λισαβόνας στα εθνικά κοινοβούλια ήταν η ικανότητά τους να ελέγχουν την τήρηση της αρχής της επικουρικότητας στα πρώτα στάδια των νομοθετικών διαδικασιών της ΕΕ·
14. σημειώνει ότι διαδικασίες όπως οι «κίτρινες» ή οι «πορτοκαλί» κάρτες δεν έχουν χρησιμοποιηθεί εκτενώς· προτείνει όλα τα θεσμικά όργανα της ΕΕ και τα κράτη μέλη να συμφωνήσουν σε μια κοινή αντίληψη όσον αφορά τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, που είχαν αρχικά προσαρτηθεί στη Συνθήκη του Άμστερνταμ, τη σχετική νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και την πρακτική της ίδιας της Επιτροπής· θεωρεί ότι η ανάπτυξη αυτής της κοινής αντίληψης θα πρέπει να περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία της επικουρικότητας και θα μπορούσε να ενισχυθεί μέσω νέων εργαλείων συνεργασίας·
15. λαμβάνει υπόψη του το αίτημα εκ μέρους ορισμένων εθνικών κοινοβουλίων για παράταση της προθεσμίας των οκτώ εβδομάδων εντός της οποίας μπορούν να εκδώσουν αιτιολογημένη γνώμη, σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου αριθ. 1· υπογραμμίζει, ωστόσο, ότι το ισχύον πλαίσιο της Συνθήκης δεν προβλέπει μια τέτοια παράταση· σημειώνει ότι, ως μέτρο μετριασμού, από το 2019, η Επιτροπή άρχισε να εξαιρεί την εορταστική περίοδο στο τέλος του έτους κατά τον καθορισμό της προθεσμίας των οκτώ εβδομάδων για την αποστολή αιτιολογημένης γνώμης από τα εθνικά κοινοβούλια· πιστεύει, ως εκ τούτου, ότι η εισαγωγή προθεσμίας δώδεκα εβδομάδων θα πρέπει να εξεταστεί στο πλαίσιο της επόμενης αναθεώρησης της Συνθήκης·
16. καλεί τα εθνικά κοινοβούλια να συμπεριλαμβάνουν τις αιτιολογημένες γνώμες των περιφερειακών κοινοβουλίων με νομοθετικές εξουσίες στις τελικές αιτιολογημένες γνώμες τους που αποστέλλονται στους προέδρους του Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, όταν επηρεάζονται περιφερειακές αποκλειστικές αρμοδιότητες·
17. προτείνει τη δημιουργία ενός συστήματος, το οποίο μερικές φορές ονομάζεται διαδικασία «πράσινης κάρτας», στο πλαίσιο του οποίου τουλάχιστον το ένα τρίτο των εθνικών κοινοβουλίων θα μπορεί να ζητήσει από την Επιτροπή ή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μόλις του χορηγηθεί γενικό άμεσο δικαίωμα πρωτοβουλίας, να υποβάλει προτάσεις με σκοπό να επηρεάσει θετικά τον ευρωπαϊκό διάλογο· προτείνει, στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή ή το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να μπορούν να έχουν την ευχέρεια είτε να υιοθετήσουν τις προτάσεις αυτές είτε να εκδώσουν επίσημη απάντηση εκθέτοντας τους λόγους για τους οποίους δεν το έπραξαν· επισημαίνει ότι η εν λόγω διαδικασία δεν μπορεί να συνίσταται σε δικαίωμα νομοθετικής πρωτοβουλίας, ή σε δικαίωμα ανάκλησης ή τροποποίησης νομοθετικών διατάξεων, καθώς αυτό θα υπονόμει την ενωσιακή μέθοδο και την κατανομή αρμοδιοτήτων σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο και, ως εκ τούτου, θα παραβίαζε τις Συνθήκες·

Άσκηση του δικαιώματος ενημέρωσης

18. επαναβεβαιώνει ότι το άρθρο 12 ΣΕΕ και το πρωτόκολλο αριθ. 1 παρέχουν στα εθνικά κοινοβούλια το δικαίωμα να ενημερώνονται απευθείας από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης· προτείνει να επεκταθεί το δικαίωμα ενημέρωσης και στα περιφερειακά κοινοβούλια με νομοθετικές εξουσίες·

19. συνιστά στα εθνικά κοινοβούλια να κάνουν εγκαίρως χρήση της πλατφόρμας IPEX, ώστε να διασφαλιστεί η ταχεία έναρξη λειτουργίας του εθνικού μηχανισμού ελέγχου· συνιστά να χρησιμοποιείται η IPEX ως διάυλος για τη συστηματική ανταλλαγή πληροφοριών και την έγκαιρη διατύπωση επιφυλάξεων όσον αφορά την επικουρικότητα· επικροτεί την επικαιροποιημένη έκδοση των κατευθυντήριων γραμμών της IPEX, που εγκρίθηκε κατά τη συνεδρίαση των Γενικών Γραμματέων τον Φεβρουάριο του 2023, η οποία αποτυπώνει τη νέα έκδοση της πλατφόρμας IPEX και τις ευκαιρίες και τα εργαλεία που προσφέρει η νέα αυτή έκδοση·

Προσβλέποντας σε καλύτερη διοργανική συνεργασία

20. σημειώνει την ισχύουσα συνεργασία μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των εθνικών κοινοβουλίων στο πλαίσιο της COSAC και της Διακοινοβουλευτικής Διάσκεψης για την ΚΕΠΠΑ, καθώς και στο πλαίσιο του άρθρου 13 της ΣΣΣΔ· σημειώνει, περαιτέρω, τις πιο πρόσφατες μορφές διακοινοβουλευτικής συνεργασίας, όπως η μικτή ομάδα κοινοβουλευτικού ελέγχου για την Ευρώπη και η διακοινοβουλευτική συνεδρίαση των επιτροπών για την αξιολόγηση της Eurojust· τονίζει ότι η εν λόγω συνεργασία θα πρέπει να αναπτυχθεί με βάση τις αρχές της συναίνεσης, της ανταλλαγής πληροφοριών και της διαβούλευσης, με σκοπό την άσκηση ελέγχου εκ μέρους των εθνικών κοινοβουλίων επί των αντίστοιχων κυβερνήσεων και διοικήσεών τους·
21. επαναλαμβάνει ότι το υφιστάμενο πλαίσιο των σχέσεων μεταξύ της Ένωσης και των εθνικών κοινοβουλίων θα μπορούσε να απλουστευθεί και να εναρμονιστεί προκειμένου να καταστεί περισσότερο αποδοτικό και αποτελεσματικό· ζητεί στη συνάρτηση αυτή να επανεξεταστεί η συνεργασία μεταξύ Ένωσης και εθνικών κοινοβουλίων στο πλαίσιο υφιστάμενων πλατφορμών και φόρουμ με σκοπό να ενισχυθούν οι σχέσεις αυτές και να προσαρμοστούν στις τρέχουσες ανάγκες· ενθαρρύνει τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα και τα περιφερειακά κοινοβούλια με νομοθετικές εξουσίες να έχουν πιο ενεργό συμμετοχή και άμεση αλληλεπίδραση μεταξύ τους, με πλήρη σεβασμό του ρόλου και των αρμοδιοτήτων των εθνικών κοινοβουλίων·
22. τονίζει ότι η ενίσχυση του πολιτικού και του τεχνικού διαλόγου μεταξύ των κοινοβουλευτικών επιτροπών, καθώς και των πολιτικών ομάδων, τόσο σε εθνικό όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, θα αποτελούσε ιδιαίτερα εποικοδομητικό βήμα προς την επίτευξη πλήρους διακοινοβουλευτικής συνεργασίας· προτείνει, για τον σκοπό αυτό, την αύξηση της ευαισθητοποίησης σε εθνικό επίπεδο σχετικά με πιθανά εργαλεία συνεργασίας· προτείνει, ως εκ τούτου, τη διάθεση πρόσθετων πόρων για την επίτευξη αυτού του στόχου, μεταξύ άλλων, για τη χρηματοδότηση της χρήσης βιντεοδιασκέψεων, ανταλλαγών προσωπικού ή πιλοτικών σχεδίων·
23. αναγνωρίζει τη σημασία των διακοινοβουλευτικών συνεδριάσεων των επιτροπών που ορίζονται στα άρθρα 9 και 10 του πρωτοκόλλου αριθ. 1 και την τομεακή επιτυχία μιας «μεθόδου επιτροπών» στη διακοινοβουλευτική συνεργασία· θεωρεί ότι μπορεί να επιτευχθεί καλύτερη διοργανική συνεργασία εάν δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στις διακοινοβουλευτικές συνεδριάσεις των επιτροπών από τους βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των εθνικών κοινοβουλίων και εάν οι εν λόγω συνεδριάσεις προετοιμάζονται σε πλαίσιο στενότερης συνεργασίας· θεωρεί ότι ο Κανονισμός θα

μπορούσε να τροποποιηθεί προκειμένου να ρυθμιστούν ισχυρότερες μορφές συνεργασίας μεταξύ των εθνικών κοινοβουλίων και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με πλήρη σεβασμό των θεσμικών αρμοδιοτήτων τους και της κατανομής τους·

24. συνιστά να συμμετέχουν πλήρως τα εθνικά κοινοβούλια στη συνεχή εξέλιξη της ΚΠΑΑ· πιστεύει ότι η συμμετοχή αυτή θα πρέπει να προωθηθεί σε στενή συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, σε συμφωνία με το άρθρο 10 του πρωτοκόλλου αριθ. 1, και με πλήρη σεβασμό των διατάξεων των εθνικών συνταγμάτων σχετικά με τις πολιτικές ασφάλειας και άμυνας· καλεί τα εθνικά κοινοβούλια να εξετάσουν λεπτομερέστερα την ιεράρχηση των αμυντικών δυνατοτήτων σε επίπεδο ΕΕ, μεταξύ άλλων μέσω κοινών διακοινοβουλευτικών συνεδριάσεων μεταξύ εκπροσώπων των εθνικών κοινοβουλίων και βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, στο πλαίσιο της Διακοινοβουλευτικής Διάσκεψης για την ΚΕΠΠΑ και ΚΠΑΑ, και μέσω πολιτικού διαλόγου·
25. υπενθυμίζει τη σημασία της ενίσχυσης της συνεργασίας και του διαλόγου μεταξύ των εθνικών κοινοβουλίων και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με το δικαίωμα εξέτασης των πραγμάτων από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο·
  -
  - ◦
26. αναθέτει στην Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή, και στις κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια των κρατών μελών.

**ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΣΤΗΝ ΑΡΜΟΔΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

Ημερομηνία έγκρισης	7.12.2023
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+ : 17 - : 1 0 : 2
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Gerolf Annemans, Damian Boeselager, Włodzimierz Cimoszewicz, Salvatore De Meo, Charles Goerens, Sandro Gozi, Max Orville, Antonio Maria Rinaldi, Domènec Ruiz Devesa, Jacek Saryusz-Wolski, Helmut Scholz, Pedro Silva Pereira, Sven Simon, Guy Verhofstadt, Rainer Wieland
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Mercedes Bresso, Christian Doleschal, Pascal Durand, Maite Pagazaurtundúa
Αναπληρωτές (άρθρο 209 παράγραφος 7 του Κανονισμού) παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Javier Zarzalejos

**ΤΕΛΙΚΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΜΕ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΚΛΗΣΗ ΣΤΗΝ ΑΡΜΟΔΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ
ΟΥΣΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

17	+
PPE	Salvatore De Meo, Christian Doleschal, Sven Simon, Rainer Wieland, Javier Zarzalejos
Renew	Sandro Gozi, Max Orville, Maite Pagazaurtundúa, Guy Verhofstadt
S&D	Gabriele Bischoff, Mercedes Bresso, Włodzimierz Cimoszewicz, Pascal Durand, Domènec Ruiz Devesa, Pedro Silva Pereira
The Left	Helmut Scholz
Verts/ALE	Damian Boeselager

1	-
ECR	Jacek Saryusz-Wolski

2	0
ID	Gerolf Annemans, Antonio Maria Rinaldi

Υπόμνημα των χρησιμοποιούμενων συμβόλων:

+ : υπέρ

- : κατά

0 : αποχή